

alis on tä-
oy tan-
disseia».

Keila kultuurikeskuses esinevad tä-
na kell 19 Maarja-Liis Ilus (pildil)
ja Rein Rannap.

POPP

Erusõjaväelane ja lingvist kolonel Pickering (Väino Puura), lilleneiu Eliza Doolittle (Janne Ševtšenko) ja foneetikaprofessor Henry Higgins (René Soom). Foto: Harri Rospu

Estonias esietendub taas «Leedi»

«Hea teatritükiga on nagu esimese
armastusega – see jääb alatiseks meelde,»
kinnitavad Estonias peatselt esietenduva
muusikali «Minu veetlev leedi» peaosatäitjad

oma sugupool rohkem meelde.
Et tahaks kah nii ilus olla,» mu-
heleb Puura, kelle staažikad
kolleegid tulevad siiani hel-
dinult meelde ka Alfred Merin-
gu, Hugo Malmsteni ja Silvia
Urbi hiilgavaid osatäitmisi.

«MINU VEETLEV LEEDI»

- Frederick Loewe'i muusikal kahes vaatuses ühe vaheajaga
- Alan Jay Lerner'i libreto Bernard Shaw' näidendi «Pygmalion» ainetel
- Lavastus ja tantsulised liikumised: Endrik Kerge

Erusõjaväelane ja lingvist kolonel Pickering (Väino Puura), lilleneiu Eliza Doolittle (Janne Ševtšenko) ja foneetikaprofessor Henry Higgins (René Soom). Foto: Harri Rospu

Estonias esietendub taas «Leedi»

«Hea teatritükiga on nagu esimese armastusega – see jääb alatiseks meelde,» kinnitavad Estonias peatselt esietenduva muusikali «Minu veetlev leedi» peaosatäitjad Väino Puura, René Soom ja Janne Ševtšenko.

VERNI LEIVAK
verni.leivak@postimees.ee

Läinudreedene «Minu veetleva leedi» ehk «Leedi», nagu teatrirahvas ise muusikali kutsuv, teise koosseisu esimene proov kostüümide, dekoratsioonide ja orkestriga venib planeeritud pikemaks. Isegi rahvusooperi valvelauas arutatakse omaval, millal see ükskord lõpeb – oleks juba aeg alustada õhtuse etenduse ettevalmistustega.

Ent kõik saab kunagi läbi. Peosalised Janne Ševtšenko, René Soom ja Väino Puura, eemaldanud näolt grimmi ja vahetanud kostüümid igapäevarõivaste vastu, saabuvad intervjuule pisut väsinutena.

Pingutamiseks on põhjust,

oli ju «Leedi» muusikal, millega 46 aastat tagasi Estonias muusikalide lavastamisele üldse alus pandi. Seda enam, et toona oli lavastajaks teatrikorüfee Voldemar Panso isiklikult ning peaosades särasid Linda Rummo ja Endel Pärn.

Väino Puura sõnul kõneldatakse sellest enam kui 200 korda mängitud etendusest siiani Estonias tõestisündinud legendide. «Eriti kui draamatükist, sest peaosades olid põhiliselt draamanäitlejad,» tõendab Puura, kelle abikaasa Sirje on tükki ihusilmaga näinud.

«Aga ega ta noore inimesena ei osanudki muud öelda, kui et talle meeldis. Nii Linda Rummo ilu kui meeldiv olek – noortele tüdrukutele jääb ikka

oma sugupool rohkem meelde. Et tahaks kah nii ilus olla,» muheleb Puura, kelle staažikad kolleegid tuletavad siiani heldinult meelde ka Alfred Meringu, Hugo Malmsteni ja Silvia Urbi hiilgavaid osatäitmisi.

Kui publiku hulgas on Panso lavastuse mäletajaid suhteliselt vähe, siis kuulsa Hollywoodi filmiga või aastate eest Vanemuises lavale tooduga hakatakse küll paralleele tõmbama. Seda enam lasub näitlejatel vastutus oma ülesannetega väga hästi hakkama saada.

«Tunnen selle loo ees aukartust,» tunnistab Ševtšenko. «Samas on loogiline, et nüüd peab sündima midagi uut. Mina hoidusin isegi filmi vaatamisest, enne kui prooviperiood oli mõnda aega käinud, et matkimist vältida.»

«Me ei saa neid võrrelda. See, mis jõuab nüüd lavale, on lavastaja Endrik Kerge nägemus,» tähendab Soom.

Ševtšenko sõnul on muusika- ja draamanäitlejatel üksteiselt väga palju õppida. Ning tunneb siirast heameelt, et tä-

«MINU VEETLEV LEEDI»

- Frederick Loewe'i muusikal kahes vaatuses ühe vaheajaga
- Alan Jay Lerner'i libreto Bernard Shaw' näidendi «Pygmalion» ainetel
- Lavastus ja tantsulised liikumised: Endrik Kerge
- Dirigendid: Mihhail Gerts või Erki Pehk
- Osades: Hele Kõre või Janne Ševtšenko (Eliza Doolittle), René Soom või Raivo E. Tamm (Henry Higgins), Väino Puura või Priit Volmer (kolonel Pickering) jpt
- Esietendub rahvusooperis Estonia 3. aprillil 2008, kestus kolm tundi ja 20 minutit

nu külalishäälsetele on Estoniasse tulnud uut ja värskendavat hingamist, millest ta pikka aega puudust tundnud.

«Akadeemilisus on kadunud ja tekkinud arvukalt loominguilisi hetki. Me täiendame teineteist,» rõõmustab ta. Soomi sõnul muutuvat laulja ainult ooperit tehes mugavaks, sest muusika räägib tema eest ja stambid on kerged tekkima.

«Oleme liiga väike rahvas, et Eesti esimeses teatris jääda ainult ooperi ja balleti peale. Suundumus sellele on, aga

kui nii läheks, oleks mul väga kahju. Tore, et «Leedi» kavva võeti ja loodame, et Estonia viljeleb ka edaspidi rahva rõõmuks kergemat klassikalist muusikat,» sõnab Puura. «Muusikal ja operett ei tohi kujuneda söimuseõnaks!»

«Eriti kui teha seda žanri mitte kerglaselt, vaid südamega. Anname endast parima,» lubavad näitlejad ja kinnitavad, et Miki-Hiire kostüümis keegi lavale ei ilmu ja «Leedi» pole muutunud veidraks eksperimentaalseks.